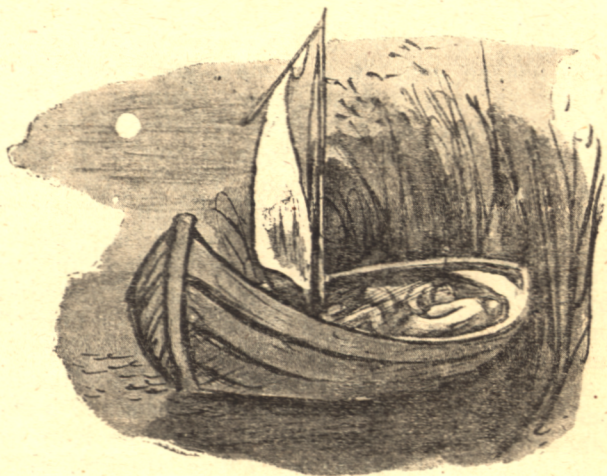

проникваха и през малките отвори, впираха се в лицата, хапеха досадно и немилостиво.

На един затулен завой, дето водата завърташе и дето нямаше комай никакво течение, Кир свърна лодката и я удари в брега. За да си бъдат съвсем спокойни и за да не я завързват за брега, те хвърлиха малката котвичка. И като похапнаха, като се напиха с прясната вода, която взеха от овчарския извор, тримата пътници се свиха в дъното

на лодката, покриха се добре и заспаха дълбоко и сладко, грохнали от уморителното пътуване. Те спяха като деца в голяма люлка, обгърнати от дълбоката тишина на този далечен и пуст край. Само от време на време нещо изшумоляваше тихо в гъстия върбалак и понякога се дочуваше рязък плясък на някоя по-едра риба, която подскачаше над водата.